

Sygn. akt VIII U 445/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Gliwicach

sprawy Z. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 stycznia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. K. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2014 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt. VIII U 445/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach a jedynie 6 lat, 10 miesięcy i 7 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresie zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w Ś. od 1 sierpnia 1991r. do 30 czerwca 2008r. pracował w szczególnych warunkach na zwalówiskach górniczych, co odpowiada pracom ujętym w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż okres zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w Ś. od 1 sierpnia 1991r. do 30 czerwca 2008r. został uwzględniony do pracy w szczególnych warunkach z pominięciem okresów pobierania zasiłku chorobowego oraz do dnia 31 grudnia 1998r., natomiast ubezpieczony nie wykazał innych okresów pracy w szczególnych warunkach.

Po ostatecznym sprecyzowaniu odwołania, ubezpieczony domagał się uwzględnienia do pracy w szczególnych warunkach następujących okresów: od 2 maja 1973r. do 3 stycznia 1977r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. na stanowisku traktorzysty, od 10 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 1978r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. na stanowisku kierowcy ciągnika rolniczego, od 19 kwietnia 1983r. do 28 lutego 1986r. w (...) w G. na stanowisku maszynisty, od 10 marca 1986r. do 30 czerwca 1990r. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w T. na stanowisku traktorzysty oraz od 5 września 1990r. do 3 listopada 1990r. w Kopalni (...) na stanowisku operatora koparki.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony Z. K. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 11 grudnia 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 stycznia 2015r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS ustalił, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1999r. posiada 25 lat i 6 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 6 lat, 10 miesięcy i 7 dni takiej pracy z okresu zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w Ś. od 1 sierpnia 1991r. do 30 czerwca 2008r. w rozmiarze do 31 grudnia 1998r. oraz z wyłączeniem okresów nieskładkowych przypadających po dniu 14 listopada 1991r.

Sąd ustalił, iż Z. K. w okresie od 2 maja 1973r. do 3 stycznia 1977r. pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. na stanowisku traktorzysty. W tym czasie odbył zasadniczą służbę wojskową w okresie od 24 października 1974r. do 5 października 1976r.

Ubezpieczony pracował wyłącznie jako traktorzysta. Uprawnienia do prowadzenia ciągnika zdobył w szkole zawodowej. Przed powołaniem do wojska ubezpieczony był oddelegowany do Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego, na rzecz którego (...) świadczyła usługi. Było tam około 12-stu traktorzystów. Ubezpieczony woził materiały budowlane na wszystkie budowy tego przedsiębiorstwa na terenie powiatu (...). Były to budowy głównie na terenie PGR-ów, stalowni i fabryki drutów i zakładów mięsnych. Ciągniki miały bazę w S. i stamtąd trzeba było dojeżdżać do G.. Traktorzyści jeździli do cegielni, cementowni, po wapno, na tartak po tartarcę.

Taką pracę wykonywał ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Często również pracował w nadgodzinach. Wykonywał wyłącznie pracę kierowcy ciągnika. W razie awarii ciągnika dawano zlecenie dla (...) w G. - filii w S..

Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej został przeniesiony do B. i tam w dalszym ciągu pracował jako traktorzysta stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W powyższym okresie wraz z ubezpieczonym w (...) w B. pracowali świadkowie: M. K. – pracował w latach 1970-1975 jako kierowca ciągnika oraz S. F. – pracował w latach 1973-1977, do 1974r. był kierownikiem bazy międzykółkowej w R. i przyjmował ubezpieczonego w 1973r. do pracy na stanowisko traktorzysty.

Następnie w okresie od 10 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 1978r. Z. K. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. na stanowisku kierowcy ciągnika rolniczego.

W (...) w S. w spornym okresie było zatrudnionych do 100 osób. Było około 12 traktorzystów. (...) świadczył usługi transportowe na rzecz różnych zakładów pracy, odśnieżano też drogi. Ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy jako traktorzysta. Zimą woził towary na terenie Zakładów (...) z hal produkcyjnych do magazynów, a latem pracował w polu.

Mimo posiadanego początkowo angażu mechanika ubezpieczony nie wykonywał takiej pracy. Mechanicy naprawiali maszyny rolnicze i pojazdy: traktory, kombajny. Natomiast ubezpieczony cały czas wykonywał pracę traktorzysty. Kiedy traktor uległ awarii zawsze były przygotowane 2 ciągniki rezerwowe i wtedy przesiadał się na taki ciągnik.

W tym okresie wraz z ubezpieczonym w (...) w S. pracowała świadek M. F., zatrudniona w latach 1975 – 2002 jako kadrowa.

Od 16 maja 1978r. do 21 listopada 1980r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych.

Od 19 kwietnia 1983r. do 28 lutego 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w G. na stanowisku maszynisty sprężarki.

Sprężarki służyły do uruchamiania młotów do kucia betonu. Była to praca w uciążliwych warunkach z uwagi na panujący hałas i kurz, który powstawał przy kuciu betonu. Jako operator sprężarek ubezpieczony obsługiwał również młoty pneumatyczne.

Oprócz pracy na stanowisku maszynisty sprężarki w (...) był pomocnikiem operatora koparki, a faktycznie obsługiwał koparkę a maszynista go nadzorował. Uzyskiwał wtedy uprawnienia. Mimo posiadania angażu ślusarza remontowego nigdy nie wykonywał takiej pracy.

W okresie od 10 marca 1986r. do 30 czerwca 1990r. ubezpieczony pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w T.. Była to firma produkcyjno-rolnicza. Ubezpieczony pracował jako traktorzysta, wykonywał prace rolnicze za pomocą ciągnika, woził materiały rolnicze i budowlane, sporadycznie zdarzało mu się naprawiać ciągnik, kiedy nie było mechanika. Zdarzało się, że ubezpieczony obsługiwał maszyny budowlane jak koparka lub spychacz. Ubezpieczony posiadał uprawnienia do obsługi tych maszyn. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym okresie zatrudnienia wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie: M. P. pracował w (...) w T. w latach 1971 – 1998 jako traktorzysta oraz J. F. – pracował w (...) w T. jako pracownik magazynowy od 1986r.

Od 5 września 1990r. do 3 listopada 1990r. ubezpieczony pracował w Kopalni (...) na stanowisku operatora koparki.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat i 6 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia z dniem 26 czerwca 2014r. i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w G., zeznań świadków M. K. (nagranie z rozprawy z dnia 23 lipca 2015r. min. 07.16 i n. oraz min.23.31 i n.k.63), S. F. (nagranie z rozprawy z dnia 23 lipca 2015r. min. 17.13 i n. k.63), M. F. (nagranie z rozprawy z dnia 23 lipca 2015r. min. 26.35 i n. k.63), M. P. (nagranie z rozprawy z dnia 23 lipca 2015r. min. 33.11 i n. k.63), J. F. (nagranie z rozprawy z dnia 23 lipca 2015r. min. 40.33 i n. k.63) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 20 października 2015r. min. 01.35 i n. k.25).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach

zatrudnienia, posiadają oni zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy. Ich zeznania są zbieżne z wyjaśnieniami ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 6 lat, 10 miesięcy i 7 dni takiej pracy.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, iż do pracy w szczególnych warunkach należało uwzględnić ubezpieczonemu cały okres zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w Ś. od 1 sierpnia 1991r. do 31 grudnia 1998r. w rozmiarze 7 lat i 5 miesięcy, a nie jak to uczynił organ rentowy okres tego zatrudnienia z wyłączeniem okresów nieskładkowych.

Sąd orzekający podziela bowiem stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011r., I UK 12/11 (LEX nr 989126), iż „wykazanie w dniu 1 stycznia 1999r. określonego w art. 184 u.e.r.f.u.s. okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według

zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1 lipca 2004r.” Takie stanowisko zajął również Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 14 maja 2015r., III AUa 1124/14 (LEX nr 1740615).

Przechodząc do dalszych rozważań należy wskazać, że przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu również sporne okresy zatrudnienia: okres od 2 maja 1973r. do 3 stycznia 1977r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. na stanowisku traktorzysty z wyłączeniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej. od 24 października 1974r. do 5 października 1976r., okres pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. od 10 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 1978r. na stanowisku kierowcy ciągnika rolniczego, okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w G. na stanowisku maszynisty sprężarki od 19 kwietnia 1983r. do 28 lutego 1986r., okres zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w T. na stanowisko traktorzysty od 10 marca 1986r. do 30 czerwca 1990r. oraz okres pracy w Kopalni (...) na stanowisku operatora koparki od 5 września 1990r. do 3 listopada 1990r.

Jak bowiem ustalono, w trakcie zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. od 2 maja 1973r. do 3 stycznia 1977r. Z. K. wykonywał wyłącznie pracę traktorzysty stale i w pełnym wymiarze czasu pracy a często w nadgodzinach.

Przed powołaniem do wojska pracował na rzecz Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego w G., na rzecz którego (...) świadczyła usługi. Ubezpieczony woził materiały budowlane na wszystkie budowy tego przedsiębiorstwa na terenie powiatu (...). Jeździł do magazynów, cegielni, cementowni, tartaków. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej został przeniesiony do B. i tam w dalszym ciągu pracował jako traktorzysta stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracę traktorzysty stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał także w okresie od 10 stycznia 1977r. do 30 kwietnia 1978r., kiedy był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S.. Pracodawca świadczył usługi transportowe na rzecz różnych zakładów pracy, odśnieżano też drogi. Ubezpieczony zimą woził towary na terenie Zakładów (...) z hal produkcyjnych do magazynów, a latem pracował w polu. W razie awarii ciągnika przesiadał się na ciągnik rezerwowy.

Z kolei w okresie od 10 marca 1986r. do 30 czerwca 1990r. ubezpieczony pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w T.. Była to firma produkcyjno-rolnicza. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako traktorzysta, wykonywał prace rolnicze za pomocą ciągnika, woził materiały rolnicze i budowlane, sporadycznie zdarzało mu się naprawiać ciągnik kiedy nie było mechanika. Zdarzało się, że ubezpieczony obsługiwał maszyny budowlane jak koparka lub spychacz.

Natomiast od 19 kwietnia 1983r. do 28 lutego 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w G. na stanowisku maszynisty sprężarki. Pracował przy uruchamianiu młotów do kucia betonu w hałasie i kurzu. Sprężarki służyły do uruchamiania młotów do kucia betonu. Była to praca w uciążliwych warunkach z uwagi na panujący hałas i kurz, który powstawał przy kuciu betonu. Jako operator sprzętów ubezpieczony obsługiwał również młoty pneumatyczne. W okresie kiedy robił uprawnienia był pomocnikiem operatora koparki, a faktycznie obsługiwał koparkę a maszynista go nadzorował.

Natomiast w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) od 5 września 1990r. do 3 listopada 1990r. ubezpieczony pracował na stanowisku operatora koparki.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace kierowców ciągników zostały wymienione w wykazie A, dział VIII, poz. 3 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych wymienione są w wykazie A, dział V, poz. 3 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia.

Z kolei prace polegające na bezpośredniej obsłudze stacji sprzężarek wymienione są w wykazie A, dział XIV, poz. 9 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że ubezpieczony nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okresy sporne. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając zgromadzone dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest, iż akta osobowe ubezpieczonego z większości zakładów pracy zaginęły, ubezpieczony nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji zaniedbań pracodawcy w archiwizacji akt, nadto w aktach ZUS znajdują się świadectwa pracy z tych okresów potwierdzające charakter zatrudnienia.

Wprawdzie w niektórych okresach ubezpieczony łączył różne rodzaje prac, jednak Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 stycznia 2012r. sygn. II UK 103/11 (LEX nr 1130388), iż „pracownik, który u jednego pracodawcy w tym samym czasie (okresie) wykonywał różne rodzaje pracy w szczególnych warunkach (wymienione w załączniku do rozporządzenia z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – wykaz A), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie powinien być pozbawiony uprawnienia do zaliczenia tego okresu do zatrudnienia w szczególnych warunkach wymaganego do emerytury na podstawie art. 32 ust. 1, 2 i 4 u.e.r.f.u.s.”

W ocenie Sądu z okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy wyłączyć okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 24 października 1974r. do 5 października 1976r.

Odbywanie zasadniczej służby wojskowej regulowane jest przez ustawę z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz.U. z 2004r. Nr 241, poz. 2416). Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 tej ustawy obowiązującego w okresie od 29 listopada 1967r. do 31 grudnia 1974r. (a zatem częściowo w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej przez odwołującego), okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

Na podstawie art. 108 ust. 4 w/w ustawy wydane zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

W uchwale z dnia 16 października 2013r. II UZP 6/13 (LEX nr 1385939, Biul.SN 2013/10/24), Sąd Najwyższy potwierdził, iż czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art.

32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Z. K. odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 24 października 1974r. do 5 października 1976r. Warunkiem zaliczenia służby wojskowej do uprawnień pracowniczych był powrót do pracy w terminie 30 dni od daty zwolnienia ze służby wojskowej. Od daty zgłoszenia się do pracy zależało, czy służbę wojskową wliczyć do stażu pracy u danego pracodawcy. Do pracy u dotychczasowego pracodawcy powrócił już po zmianie przepisów, a zatem – w ocenie Sądu – okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej nie można zaliczyć mu do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Kwestia ta nie wpływa jednak na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze – po uwzględnieniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu uznanego przez ZUS oraz wskazanych okresów spornych, z wyłączeniem okresu służby wojskowej – należało uznać, że Z. K. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył wymagany wiek 60 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2014r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-) SSO Teresa Kalinka